103

ZÁKON

ze dne 21. března 2013,

kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o azylu

Čl. I

Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 519/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 343/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 9/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb. a zákona č. 375/2011 Sb., se mění takto:

1. V názvu zákona se slova „a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu)“ zrušují.

2. Poznámka pod čarou č. 1 zní:

„[1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.“.

3. V § 2 odstavec 10 zní:

„(10) Za pronásledování nebo vážnou újmu se nepovažuje, vztahuje-li se obava cizince z pronásledování nebo vážné újmy pouze na část území státu, jehož státní občanství má, nebo je-li osobou bez státního občanství, státu jeho posledního trvalého bydliště a může-li cizinec bezpečně a oprávněně odcestovat do jiné části státu, do ní vstoupit a v ní se usadit, a pokud s přihlédnutím k situaci v této části státu a k jeho osobní situaci v této části státu

a) nemá opodstatněný strach z pronásledování ani nejsou dány důvodné obavy, že by mu zde hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, nebo
b) má přístup k účinné ochraně před pronásledováním nebo vážnou újmou.“.

4. V § 2 se za odstavec 10 vkládá nový odstavec 11, který zní:

„(11) Ochranou před pronásledováním nebo vážnou újmou se zejména rozumí přiměřené kroky odpovědných státních orgánů, strany nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, směřující k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy zejména zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo vážnou újmu, za předpokladu, že je taková ochrana účinná, není pouze přechodná a cizinec k ní má přístup.“.

Dosavadní odstavce 11 až 15 se označují jako odstavce 12 až 16.

5. V § 2 se doplňuje odstavec 17, který zní:

„(17) Přesídlením se pro účely tohoto zákona rozumí výběr a přemístění cizinců s předchozím projevem jejich vůle ministerstvem na území za účelem udělení azylu nebo doplňkové ochrany.“.

6. V § 3a písm. a) bodech 1 a 4 a v § 71 odst. 1 písm. g) se slova „právního předpisu Evropských společenství“ nahrazují slovy „předpisu Evropské unie“.

7. V § 3a písmeno b) zní:

„b) ministerstvu, je-li hospitalizován u poskytovatele lůžkové péče, vykonává-li zabezpečovací detenci, vazbu nebo trest odnětí svobody nebo je-li umístěn ve školském zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy anebo v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc.“.

8. V § 4a odst. 1 se za slovo „svobody“ vkládají slova „nebo poté co opustil školské zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy anebo zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc“.

9. Na konci § 9 se doplňuje věta „Pro rozhodnutí podle § 42 odst. 5 a § 77 odst. 6 se výjimka z použití ustanovení správního řádu o odvolacím řízení a řízení o rozkladu podle věty první neuplatní.“.

10. V § 10a písm. a) se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

11. V § 13 odst. 2 písm. d) a v § 14b odst. 2 písm. d) se číslo „13“ nahrazuje číslem „14“.

12. V § 17 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Dále se přihlédne k tomu, zda azylant uvede závažné okolnosti podložené předchozím pronásledováním odůvodňující odmítnutí ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo, je-li osobou bez státního občanství, státu svého posledního trvalého bydliště.“.

13. V § 17a odst. 2 se slova „mající nárok na doplňkovou ochranu“ nahrazují slovy „požívající doplňkové ochrany“.

14. V § 17a se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Dále se přihlédne k tomu, zda osoba požívající doplňkové ochrany uvede závažné okolnosti podložené předchozí vážnou újmou odůvodňující odmítnutí ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo, je-li osobou bez státního občanství, státu svého posledního trvalého bydliště.“.

15. V § 19 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „ , a to i od členských států Evropské unie, ve kterých žadatel o udělení mezinárodní ochrany dříve podal žádost o udělení mezinárodní ochrany“ a ve větě třetí se slova „státu nebo orgány veřejné správy“ nahrazují slovy „veřejné moci“.

16. V § 24a odst. 2 se za slova „v den“ vkládají slova „a čas“.

17. V § 32 odst. 2 se slova „a žaloby“ nahrazují slovem „ , žaloby“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „a žaloby proti rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany“.

18. V § 32 odstavec 5 zní:

„(5) Podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany podle odstavce 1 má odkladný účinek, s výjimkou podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva o udělení doplňkové ochrany osobou požívající doplňkové ochrany.“.

19. V § 39 se na konci textu písmene a) doplňují slova „za podmínky, že s tím účastník řízení vyslovil souhlas“.

20. V § 41 odstavec 3 zní:

„(3) Pokud bylo rozhodnuto o udělení azylu, ministerstvo cestovní doklad uschová. Ministerstvo předá cestovní doklad cizinci, dojde-li k odnětí nebo zániku azylu nebo doplňkové ochrany; nelze-li cizinci cestovní doklad předat, ministerstvo jej i nadále uschová.“.

21. V § 42 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který včetně poznámky pod čarou č. 17 zní:

„(5) Poruší-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany závažným způsobem povinnost dodržovat ubytovací řád pro azylová zařízení stanovenou v § 48 písm. a), rozhodne ministerstvo o snížení finančního příspěvku poskytovaného žadateli o udělení mezinárodní ochrany podle odstavce 4 až na výši odpovídající částce existenčního minima[17]) na dobu 1 měsíce; závažným porušením povinnosti dodržovat ubytovací řád pro azylová zařízení se zejména rozumí to, že žadatel v azylovém zařízení ohrozí život nebo zdraví osob, vyrobí, přechovává anebo konzumuje alkohol nebo jinou návykovou látku, vyrábí nebo přechovává věci, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob nebo majetku, vstoupí do azylového zařízení pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, opakovaně poruší zákaz kouření nebo soustavně nedodržuje zásady hygieny. Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad, který nemá odkladný účinek. O snížení finančního příspěvku nelze rozhodnout, pokud byla za totožné jednání vykazující znaky přestupku podle § 93 odst. 3 písm. g) uložena pokuta.

---

[17]) § 5 odst. 1 zákona č. 110/2006 Sb.
§ 3 nařízení vlády č. 409/2011 Sb., o zvýšení částek životního minima a existenčního minima.“.

Dosavadní odstavce 5 až 7 se označují jako odstavce 6 až 8.

22. V § 43 se na konci textu odstavce 6 doplňují slova „nebo zařízení pro zajištění cizinců[3])“.

23. V § 46a odst. 1 a 7 se v úvodní části ustanovení za slovo „středisku“ vkládají slova „nebo v zařízení pro zajištění cizinců[3])“.

24. V § 46a odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „nebo veřejný pořádek“.

25. V § 46a se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Jde-li o cizince, který je zajištěn podle zvláštního právního předpisu[4]) a který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, rozhodne ministerstvo podle odstavce 1 do 5 dnů ode dne učinění prohlášení o mezinárodní ochraně cizincem.“.

Dosavadní odstavce 2 až 9 se označují jako odstavce 3 až 10.

26. V § 46a odst. 9 a 10 se slova „odstavce 7“ nahrazují slovy „odstavce 8“.

27. V § 49a se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany není oprávněn po dobu řízení o udělení mezinárodní ochrany opustit území.“.

28. V § 53a odst. 4 se věta čtvrtá nahrazuje větou „Doplňková ochrana se prodlouží nejméně o 2 roky; je-li důvodné nebezpečí, že by osoba požívající doplňkové ochrany mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ho již narušuje, prodlouží se doplňková ochrana o 1 rok.“.

29. V části první hlavě VII se za díl 3 vkládá nový díl 4, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 18 zní:

„Díl 4

Právní postavení azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany jako dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropské unii na území

§ 53d

(1) Ministerstvo azylantovi nebo osobě požívající doplňkové ochrany přizná právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropské unii na území[18]) (dále jen „rezident na území“), pokud o to písemně požádá a

a) splňuje podmínku 5 let nepřetržitého pobytu na území,

b) nenarušil závažným způsobem veřejný pořádek nebo neohrozil bezpečnost České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie,

c) prokázal zajištění prostředků k pobytu na území ve výši odpovídající prostředkům vyžadovaným k povolení trvalého pobytu podle § 71 zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

(2) Do požadované doby 5 let nepřetržitého pobytu na území se započítává doba pobytu na dlouhodobé vízum, na povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu podle zvláštního právního předpisu[4]) a doba pobytu v postavení azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany. Doba pobytu na území za účelem studia podle zvláštního právního předpisu[4]) se započítává jednou polovinou. Jednou polovinou se dále započítává doba, po kterou bylo vedeno řízení o udělení mezinárodní ochrany, které vedlo k rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, a to včetně doby řízení o žalobě nebo o kasační stížnosti; bylo-li řízení o udělení mezinárodní ochrany vedeno déle než 18 měsíců, započítává se tato doba v celém rozsahu.

(3) Do požadované doby 5 let nepřetržitého pobytu se započítávají i období nepřítomnosti cizince, azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany na území v průběhu doby pobytu podle odstavce 2 věty první a druhé, pokud tato jednotlivá období nepřítomnosti nepřesáhla 6 po sobě jdoucích měsíců a pokud ve svém souhrnu nepřesáhla 10 měsíců, a dále období nepřítomnosti na území, které nepřesáhlo 12 po sobě jdoucích měsíců, pokud byl cizinec, azylant nebo osoba požívající doplňkové ochrany pracovně vyslán do zahraničí. Nepřetržitost pobytu je dále zachována, pokud jedno období nepřítomnosti cizince, azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany na území nebylo delší než 12 po sobě jdoucích měsíců ze závažných důvodů, zejména jde-li o těhotenství, narození dítěte, závažné onemocnění, studium nebo odborné školení, přičemž toto období se do požadované doby 5 let nepřetržitého pobytu nezapočítává.

(4) Do požadované doby 5 let nepřetržitého pobytu se nezapočítává doba, po kterou byl cizinec, azylant nebo osoba požívající doplňkové ochrany na území vyslán zahraničním zaměstnavatelem nebo zahraniční právnickou nebo fyzickou osobou, a dále doba, po kterou cizinec na území pobýval za účelem zaměstnání závislého na střídání ročního období nebo vypomáhal

s domácími pracemi za stravu, ubytování a kapesné určené k uspokojování jeho základních sociálních, kulturních nebo vzdělávacích potřeb (au pair).

§ 53e

(1) Ministerstvo zruší rozhodnutí o přiznání právního postavení rezidenta na území, pokud nedošlo k odnětí nebo zániku azylu nebo doplňkové ochrany a

a) rezident na území závažným způsobem narušil veřejný pořádek nebo ohrozil bezpečnost státu, nebo
b) jiný členský stát Evropské unie rozhodl o ukončení přechodného pobytu rezidenta na území na svém území z důvodu závažného porušení veřejného pořádku.

(2) Právní postavení rezidenta na území zaniká odnětím azylu podle § 17 odst. 1 písm. a) nebo h), odnětím doplňkové ochrany podle § 17a odst. 1 písm. b) nebo c) anebo neprodloužením doplňkové ochrany z důvodů uvedených v § 17a odst. 1 písm. b) nebo c). Právní postavení rezidenta na území nezaniká, je-li doplňková ochrana odejmuta nebo neprodloužena z důvodu, pro který osoba požívající doplňkové ochrany měla být nebo je vyloučena z možnosti udělení doplňkové ochrany, uvedeného v § 15a odst. 3.

§ 53f

(1) Ministerstvo na žádost jiného členského státu Evropské unie sdělí v souvislosti s rozhodováním o vyhoštění cizince, kterému bylo přiznáno právní postavení rezidenta na území, do 1 měsíce ode dne doručení žádosti informaci, zda je rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nadále platné.

(2) Ministerstvo na žádost jiného členského státu Evropské unie sdělí v souvislosti s vydáním průkazu o povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta, kterému ministerstvo uvedlo do průkazu o povolení k pobytu záznam o udělené mezinárodní ochraně podle § 59 odst. 3 písm. f), do 1 měsíce ode dne doručení žádosti informaci, zda je rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nadále platné.

---

[18]) Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, ve znění Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/51/EU ze dne 11. května 2011, kterou se rozšiřuje oblast působnosti směrnice Rady 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany.“.

Dosavadní díl 4 se označuje jako díl 5.

30. V § 59 odst. 2 a v § 61 odst. 3 se slova „právní předpis Evropských společenství“ nahrazují slovy „předpis Evropské unie“.

31. V § 59 odst. 3 a v § 71b se slova „právním předpisem Evropských společenství“ nahrazují slovy „předpisem Evropské unie“.

32. V § 59 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f) a g), která znějí:

„f) u rezidenta na území záznam „Mezinárodní ochrana udělena Českou republikou dne [datum]“[18]),
g) u rezidenta na území záznam „povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES“[18]).“.

33. V § 60 odst. 1 písm. a) se za slova „uvedený v“ vkládají slova „§ 53e nebo“.

34. V § 65 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Cestovní průkaz totožnosti dále vydá zastupitelský úřad na pokyn ministerstva cizinci, který je ministerstvem přesídlován a nemá vlastní cestovní doklad.“.

Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 4 až 8.

35. V § 65 odst. 4 a 5 se za slova „odstavce 2“ vkládají slova „a 3“.

36. V § 68 se věta druhá nahrazuje větou „Státní integrační program zahrnuje zejména vytvoření předpokladů pro získání znalosti českého jazyka a zajištění bydlení.“.

37. V § 68 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Pravidla státního integračního programu a výši prostředků vynakládaných na realizaci jednotlivých oblastí stanoví vláda.“.

38. § 69 zní:

„§ 69

Státní integrační program v oblasti zajištění bydlení realizuje ministerstvo z prostředků státu zejména formou jednorázové nabídky bydlení nebo finančního příspěvku.“.

39. V § 71 odst. 15 se slova „azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany“ nahrazují slovem „osoby“.

40. § 77 zní:

„§ 77

(1) Místem hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany je azylové zařízení, do něhož je ministerstvem umístěn.

(2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany žádá o změnu hlášeného pobytu písemnou žádostí podanou ministerstvu. K žádosti připojí písemné potvrzení obsahující souhlas vlastníka objektu, který je označen číslem popisným nebo evidenčním, popřípadě orientačním číslem, a který je určen k bydlení nebo ubytování, nebo jeho vymezené části, s ohlášením změny místa pobytu; je-li vlastníkem právnická osoba, v potvrzení uvede svou obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo osoby, potvrzení dále opatří otiskem svého razítka a jménem, popřípadě jmény, příjmením a podpisem oprávněné osoby (statutárního orgánu).

(3) Ministerstvo neudělí souhlas se změnou místa hlášeného pobytu, jestliže zjistí skutečnost odůvodňující pochybnosti o dosažitelnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany pro účely řízení o udělení mezinárodní ochrany v novém místě hlášeného pobytu nebo zjistí, že předložené listiny obsahují nepravdivou skutečnost. Ministerstvo je oprávněno požádat policii o provedení místního šetření v novém místě hlášeného pobytu.

(4) Při ohlášení změny místa pobytu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen

a) sdělit vyplněním přihlašovacího tiskopisu příjmení, jméno, den, měsíc, rok a místo narození, státní občanství, trvalé bydliště v zahraničí, číslo průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany a předpokládanou dobu ubytování,

b) předložit potvrzení podle odstavce 2. Potvrzení musí být opatřeno úředně ověřeným podpisem vlastníka. Podmínka úředního ověření podpisu neplatí, pokud vlastník podepíše potvrzení před pracovníkem ministerstva a současně předloží doklad totožnosti,

c) předložit průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

(5) Nové místo pobytu se dnem přihlášení stává místem hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

(6) Ministerstvo rozhodne o zrušení údaje o místu hlášeného pobytu, byl-li zápis proveden na základě pozměněných, neplatných anebo padělaných dokladů, nepravdivě nebo nesprávně uvedených skutečností, anebo na návrh vlastníka. Proti rozhodnutí podle věty první lze podat rozklad.

(7) Po nabytí právní moci rozhodnutí podle odstavce 6 se za místo hlášeného pobytu považuje azylové zařízení, v němž byl žadatel o udělení mezinárodní ochrany naposledy hlášen k pobytu.

(8) Ministerstvo oznámí útvaru policie do 3 pracovních dnů změnu místa hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.“.

41. V § 78b se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Vízum za účelem strpění pobytu dále ministerstvo udělí na žádost zákonného zástupce, který na území pobývá na vízum za účelem strpění pobytu, dítěti narozenému na území.“.

Dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 3 až 7.

42. V § 78b odst. 4 se za větu první vkládá věta „Platnost víza za účelem strpění pobytu vydaného dítěti narozenému na území podle odstavce 2 dále zaniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o kasační stížnosti zákonného zástupce dítěte narozeného na území.“.

43. V § 78b odstavec 7 zní:

„(7) Cizinec, kterému bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, je povinen přihlásit se k pobytu ministerstvu do 7 pracovních dnů ode dne udělení víza nebo změny místa pobytu. Při hlášení pobytu cizince, kterému bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, a hlášení jeho změn se postupuje podle zvláštního právního předpisu[4]). Ministerstvo oznámí útvaru policie do 3 pracovních dnů změnu místa pobytu cizince, kterému bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu.“.

44. V § 78d odst. 5 se na konci textu věty druhé doplňují slova „nebo zařízení pro zajištění cizinců[3])“.

45. V § 79 odst. 1 se slova „a azylantů“ nahrazují slovy „ , azylantů a osob požívajících doplňkové ochrany“.

46. V § 79 odstavec 4 zní:

„(4) Integrační azylové středisko slouží k přechodnému ubytování azylantů a osob požívajících doplňkové ochrany. Ubytování podle věty první se poskytuje nejdéle na dobu 18 měsíců. Ministerstvo může výjimečně povolit ubytování podle věty první i na dobu delší než 18 měsíců.“.

47. V § 79 odst. 7 se slovo „nebo“ nahrazuje čár-

kou a za slovo „azylantů“ se vkládají slova „a osob požívajících doplňkové ochrany“.

48. V § 83 odstavec 5 zní:

„(5) Provozovatel azylového zařízení je oprávněn kontrolovat dodržování ubytovacího řádu ubytovanými. Do místností určených pro ubytování může zástupce provozovatele azylového zařízení vstupovat pouze s vědomím ubytovaného; bez jeho vědomí je takový vstup možný pouze v případě bezprostředního ohrožení života, zdraví nebo majetku. Na kontrolní činnost podle věty první se zákon o kontrole nevztahuje.“.

49. V § 84 větě druhé se slova „na kalendářní rok“ zrušují.

50. § 85b zní:

„§ 85b

(1) Ministerstvo z moci úřední po nabytí právní moci rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, rozhodnutí o zastavení řízení, rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné nebo po nabytí právní moci rozhodnutí soudu o žalobě proti takovému rozhodnutí ministerstva, nebylo-li soudem zrušeno, udělí cizinci výjezdní příkaz s platností nejdéle na dobu 1 měsíce. V odůvodněných případech lze vydat výjezdní příkaz opakovaně.

(2) Cizinec je povinen se pro výjezdní příkaz dostavit na ministerstvo bez zbytečného odkladu, nejpozději do 1 měsíce ode dne nabytí právní moci rozhodnutí uvedeného v odstavci 1. Po uplynutí této lhůty ministerstvo výjezdní příkaz cizinci nevydá; to neplatí, nastala-li překážka na vůli cizince nezávislá, která brání jeho dostavení se pro výjezdní příkaz. Cizinec je povinen se pro výjezdní příkaz dostavit nejpozději následující pracovní den po odpadnutí překážky.“.

51. V § 88 odst. 1 a 4 se za slova „narozenému na území“ vkládají slova „po dobu 60 dnů ode dne narození“.

52. V § 88 odstavec 3 zní:

„(3) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany a cizinec, kterému bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, se pro účely veřejného zdravotního pojištění do doby, než bude rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany vykonatelné, považuje za cizince s povoleným trvalým pobytem na území. Dítě žadatele o udělení mezinárodní ochrany narozené na území, dítě cizince, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, narozené na území, a dítě, které se na území narodilo azylantce nebo osobě požívající doplňkové ochrany a pobývá na území, se pro účely veřejného zdravotního pojištění považuje za cizince s povoleným trvalým pobytem na území nejdéle po dobu 60 dnů ode dne narození nebo, je-li za dítě podána žádost o udělení víza za účelem strpění pobytu podle tohoto zákona nebo o jiný druh pobytu na území podle zvláštního právního předpisu[4]), ode dne podání této žádosti do doby, než bude dítěti uděleno vízum za účelem strpění pobytu podle tohoto zákona nebo rozhodnuto o jiném druhu pobytu na území podle zvláštního právního předpisu[4]).“.

53. V § 88 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Žadateli o udělení mezinárodní ochrany, který je zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců nebo je ve výkonu zabezpečovací detence, vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, se poskytují zdravotní služby podle § 176 zákona o pobytu cizinců na území České republiky.“.

54. § 88a zní:

„§ 88a

Žadatel o udělení mezinárodní ochrany, cizinec, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, azylant a osoba požívající doplňkové ochrany jsou povinni do 60 dní ode dne narození dítěte na území učinit za dítě prohlášení o mezinárodní ochraně nebo podat žádost o udělení víza za účelem strpění pobytu podle tohoto zákona anebo žádost o jiný druh pobytu na území podle zvláštního právního předpisu[4]). Lhůta 60 dní se považuje za zachovanou, a to i pro účely veřejného zdravotního pojištění, prokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, cizinec, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, azylant nebo osoba požívající doplňkové ochrany, že jim ve splnění povinnosti podle věty první zabránila překážka na jejich vůli nezávislá. Žadatel o udělení mezinárodní ochrany, cizinec, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, azylant nebo osoba požívající doplňkové ochrany jsou povinni splnit povinnost podle věty první nejpozději třetí pracovní den po odpadnutí překážky.“.

55. V § 88b se za slova „mezinárodní ochrany“ vkládají slova „ , je azylantem nebo osobou požívající doplňkové ochrany“.

56. V § 89a se za slovo „ochrany“ vkládají slova „hlášeným k pobytu v pobytovém středisku“.

57. V § 90 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Česká republika může dále udělit azyl nebo

doplňkovou ochranu bez předchozího řízení cizinci přesídlenému ministerstvem na území.“.

58. V § 92b odst. 2 se slovo „útvar“ zrušuje.

59. V § 92c se slova „§ 42 odst. 1 až 5 a 7“ nahrazují slovy „§ 42 odst. 1 až 4 a 6 a 8“.

60. V § 93 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Cizinec, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, se dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost podle § 78b odst. 7 nebo neučiní alespoň jeden z úkonů podle § 88a.“.

Dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 3 až 7.

61. V § 93 odst. 3 se na konci textu písmene e) doplňují slova „nebo v zařízení pro zajištění cizinců“.

62. V § 93 odst. 3 písmeno g) zní:

„g) nesplní některou z povinností podle § 48,“.

63. V § 93 odst. 3 písm. h) se slovo „nebo“ zrušuje, na konci odstavce 3 se tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno j), které zní:

„j) neučiní alespoň jeden z úkonů podle § 88a.“.

64. V § 93 odst. 4 písm. b) se slovo „ , nebo“ nahrazuje čárkou, na konci odstavce 4 se tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) neučiní alespoň jeden z úkonů podle § 88a.“.

65. V § 93 odst. 5 písm. c) se slovo „nebo“ zrušuje, na konci odstavce 5 se tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) neučiní alespoň jeden z úkonů podle § 88a.“.

66. V § 93 odst. 7 se slova „nebo 4“ nahrazují slovy „ , 4 nebo 5“ a slova „odstavce 5“ se nahrazují slovy „odstavce 6“.

67. V § 93 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Za přestupek podle odstavce 3 písm. g) pokutu nelze uložit, jestliže bylo rozhodnuto o snížení finančního příspěvku podle § 42 odst. 5.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Práva a povinnosti osoby, které byla udělena doplňková ochrana podle § 14a nebo 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí zákonem č. 325/1999 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Řízení podle zákona č. 325/1999 Sb. zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

Čl. III

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 47/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 222/2012 Sb. a zákona č. 494/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písmeno a) zní:

„a) je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany, azylantem anebo osobou požívající doplňkové ochrany[2]) nebo podal proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany kasační stížnost, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak,“.

2. V § 18 písm. d) bodě 5 se slova „povolení dlouhodobého nebo trvalého pobytu“ nahrazují slovy „povolení k pobytu“.

3. V § 18 písm. d) se bod 8 včetně poznámky pod čarou č. 7c zrušuje.

4. V § 37 odst. 1 písm. a) se slova „k trestu odnětí svobody v délce převyšující tři roky“ zrušují.

5. V § 42b se na konci odstavce 1 doplňuje jako závěrečná část ustanovení věta „Za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídavku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije.“.

6. V § 42c odst. 1 se slova „rezident jiného členského státu Evropské unie“ nahrazují slovy „držitel povolení k trvalému pobytu s přiznaným právním postavením dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropském společenství na území jiného členského státu Evropské unie[47]) (dále jen „rezident jiného členského státu Evropské unie“)“.

Poznámka pod čarou č. 47 zní:

„[47]) Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.“.

7. V § 42c odst. 3 se na konci textu písmene c) doplňují slova „ ; za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídavku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije“.

8. V § 46 odst. 7 se na konci textu písmene b) doplňují slova „ ; za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídavku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije“.

9. V § 46b odst. 2 písm. a) a v § 46f odst. 2 písm. a) se slova „zvlášť závažného zločinu“ nahrazují slovy „úmyslného trestného činu“.

10. V § 46e odst. 1 písm. a) se slova „nebo trestného činu z nedbalosti a byl mu za to uložen nepodmíněný trest odnětí svobody na dobu delší 6 měsíců“ zrušují.

11. V § 68 odstavec 2 zní:

„(2) Do doby pobytu podle odstavce 1 se započítává doba pobytu na území na dlouhodobé vízum, na povolení k dlouhodobému pobytu a doba pobytu v postavení azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany podle zvláštního právního předpisu[2]). Doba pobytu na území za účelem studia se započítává jednou polovinou. Jednou polovinou se dále započítává doba, po kterou bylo vedeno řízení o udělení mezinárodní ochrany, které vedlo k rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, a to včetně doby řízení o žalobě nebo o kasační stížnosti; bylo-li řízení o udělení mezinárodní ochrany vedeno déle než 18 měsíců, započítává se tato doba v celém rozsahu. Do doby pobytu podle odstavce 1 se nezapočítává doba, po kterou byl cizinec vyslán zahraničním zaměstnavatelem nebo zahraniční právnickou nebo fyzickou osobou, a dále doba, po kterou cizinec na území pobýval za účelem zaměstnání závislého na střídání ročního období nebo vypomáhal s domácími pracemi za stravu, ubytování a kapesné určené k uspokojování jeho základních sociálních, kulturních nebo vzdělávacích potřeb (au pair).“.

12. V § 71 odst. 1 se za větu druhou vkládá věta „Za příjem podle věty první se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídavku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije.“.

13. V § 77 odst. 2 písm. f) se slova „trestu odnětí svobody v délce převyšující 3 roky“ nahrazují slovy „nepodmíněnému trestu odnětí svobody“.

14. V § 84 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Ministerstvo do průkazu o povolení k pobytu dále uvede záznam „Mezinárodní ochrana udělena [název členského státu] dne [datum]“, jde-li o cizince, kterému jiný členský stát Evropské unie udělil mezinárodní ochranu. Záznam se uvede, pouze pokud je rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany nadále platné.“.

15. V § 87 odst. 7 písm. a) bodě 1 se slova „trestu odnětí svobody v délce převyšující 3 roky“ nahrazují slovy „nepodmíněnému trestu odnětí svobody“.

16. V § 119 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Rozhoduje-li policie o správním vyhoštění cizince, který na území pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu rezidenta jiného členského státu Evropské unie, kterému jiný členský stát Evropské unie udělil mezinárodní ochranu, prověří u příslušného orgánu tohoto členského státu, zda je rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nadále platné. Je-li rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nadále platné, rozhodne policie o správním vyhoštění cizince z území. Mimo území členských států Evropské unie lze takového cizince vyhostit pouze v případě, že ohrožuje bezpečnost České republiky nebo byl pravomocně odsouzen za zvlášť závažný zločin a příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie s takovým postupem souhlasí.“.

Dosavadní odstavce 6 až 8 se označují jako odstavce 7 až 9.

17. V § 127 odst. 1 se na konci písmene d) slovo „nebo“ zrušuje, na konci odstavce 1 se tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno f), které včetně poznámky pod čarou č. 48 zní:

„f) rozhodlo-li ministerstvo o povinnosti cizince setrvat v přijímacím středisku nebo v zařízení pro

zajištění cizinců až do vycestování podle zvláštního právního předpisu[48]).

[48]) § 46a zákona č. 325/1999 Sb., ve znění zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 427/2010 Sb. a zákona č. 103/2013 Sb.“.

18. V § 127 odst. 2 se slova „Podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ nahrazují slovy „Prohlášení o úmyslu požádat o mezinárodní ochranu“.

19. V § 158 odst. 9 písmeno v) zní:

„v) o tom, že cizinec je zapsán do dodatku stálého seznamu voličů pro volby do zastupitelstev obcí, nebo o tom, že cizinec je zapsán do seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu,“.

20. V § 158 odst. 9 se doplňuje písmeno w), které zní:

„w) zákaz pobytu[46]), místo zákazu pobytu a doba jeho trvání,“.

21. V § 163 odst. 1 písmeno x) zní:

„x) rozhoduje o správním vyhoštění cizinců, o povinnosti opustit území (§ 50a), o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování (§ 123b) a o vrácení finanční záruky nebo jejím propadnutí státu (§ 123c),“.

22. V § 163 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) provádí eskortu cizinců mezi jednotlivými zařízeními; zabezpečuje přepravu a střežení cizinců zajištěných v zařízení k lékařskému ošetření k poskytovateli zdravotních služeb, k uskutečnění konzulární návštěvy, k provedení úkonů v trestním řízení, k provedení dalších úkonů souvisejících s účelem zajištění, anebo k soudu a zpět.“.

23. V § 167 odstavec 3 zní:

„(3) Na kontrolní činnost prováděnou policií podle tohoto zákona se zákon o kontrole nevztahuje.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

Čl. IV

Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 257/2000 Sb., zákona č. 272/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 52/2004 Sb., zákona č. 315/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 176/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb. a zákona č. 505/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 2 písm. e) se za slovo „udělení“ vkládají slova „mezinárodní ochrany nebo“.

2. V § 2 odst. 2 se na konci písmene d) slovo „nebo“ zrušuje, na konci odstavce 2 se tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f) a g), která znějí:

„f) pobývá s rodičem, který na území pobývá na základě víza k pobytu nad 90 dní za účelem strpění pobytu na území podle zvláštního právního předpisu[63]) nebo který je azylantem anebo osobou požívající doplňkové ochrany, nebo

g) je azylantem nebo osobou požívající doplňkové ochrany.“.

3. V § 6 písmeno h) zní:

„h) které jsou žadateli o udělení mezinárodní ochrany, azylanty nebo osobami požívajícími doplňkové ochrany, a které se na území České republiky nacházejí bez doprovodu rodičů nebo jiných osob odpovědných za jejich výchovu;“.

4. V § 35 odst. 2 písm. k) se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 2013, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 36, 37, 38, 45, 46, 47, 48 a 49 a čl. III bodu 23, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2014, a čl. III bodů 4, 9, 10, 13, 15, která nabývají účinnosti patnáctým dnem následujícím po vyhlášení zákona.

Němcová v. r.

Zeman v. r.

Nečas v. r.